

κατσίκι

κατσίκι, το, ουσ. [<αλβαν. kats ή τουρκ. keçi (= γίδα)], το κατσίκι. **1.** άνθρωπος πολύ ζωηρός και ευκίνητος: «μόλις πιάσαμε την πλαγιά, άρχισε να σκαφαλώνει σαν κατσίκι || αν κάπνιζε κι αυτός όπως εγώ, δε θα μας το 'παιζε κατσίκι». Από το ότι, τα κατσίκια σκαφαλώνουν με γρηγοράδα στα βραχώδη μέρη. **2.** λέγεται και με υποτιμητική διάθεση: «πάψε, ρε κατσίκι, να λες ανοησίες!». Υποκορ. **κατσικάκι, το**.

- θα γελάσει και το παρδαλό κατσίκι, πρόβλεψη πως θα δημιουργηθεί τόσο φαιδρή, τόσο γελοία κατάσταση σε βάρος κάποιου, που δε θα μείνει κανένας αμέτοχος στο γέλιο που θα προκύψει. Αναφορά στο «παρδαλό κατσίκι», δημιούργημα του γελοιογράφου Φωκ. Δημητριάδη, που έσκαζε στα γέλια μπροστά σε φαιδρές πολιτικές καταστάσεις ή φαιδρούς πολιτικούς.

- τον έσφαξε σαν κατσίκι, λέγεται για σφαγή ανυπεράσπιστου ή αδύναμου ανθρώπου: «κάτι του είπε ο γεροντάκος και για μια κουβέντα έβγαλε ο άλλος το μαχαίρι και τον έσφαξε σαν κατσίκι». Συνών. τον έσφαξε σαν αρνί.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας